Skattelättnader vid gåva av familjeföretag samt ändrade ränteregler vid arvs- och gåvobeskattningen, m m

Av assessorn Per Anclow

Inledning

Höstriksdagen 1975 har beslutat om vissa ändringar beträffande arvs- och gåvobeskattningen. Skattelättnader har införts vid gåva av familjeföretag och vidare har reglerna om beräkning av ränta ändrats i väsentliga delar. Reformerna har också fört med sig vissa ändringar på det praktiska planet för beskattningsmyndigheterna och överrätterna. I det följande skall några huvudpunkter belysas. Nyheterna beträffande gåvan m. m. återfinns i SFS 1974: 1053 (prop. 1974: 185, SkU 1974: 65, rskr 1974: 406). Räntereglerna är intagna i SFS 1974: 857 (prop. 1974: 159, SkU 1974: 57, rskr 1974: 360). Vissa tekniska frågor har reglerats i arvsskattekungörelsen (SFS 1974: 879).

Inledningsvis må även påpekas att den 1 januari 1975 sker vissa namnbyten som hänger samman med den nya regeringsformen. Arvsskatteförordningen (AGF) byter då namn till arvsskattelagen (AGL) och den nuvarande tillämpningskungörelsen (1958: 563) ändrar namn till arvsskatte- och gåvoskattekungörelsen (arvsskattekungörelsen).

Gåvoskattelättnaderna

Inledning

Våren 1974 ersattes de provisoriska reglerna om lättnader vid förmögenhets- och arvsbeskattningen av familjeföretag med ett nytt system av mer generell typ (prop. 1974: 98, SkU 1974: 38, rskr 1974: 259, SFS 1974: 311–312).[1]

Reglerna innebar ytterligare lättnader i kapitalskattehänseende för familjeföretag och även ökad likställdhet i kapitalskattehänseende mellan olika företagsformer. Lättnaderna utformades med utgångspunkt i själva det kapital som var nedlagt i ett företag eller ett jordbruk och lättnaderna skulle i allt väsentligt bli desamma antingen företaget drevs som enskild firma eller i bolagsform. I sistnämnda del har RSV utfärdat anvisningar rörande värderingen av icke börsnoterade aktier (RSV Dt 1974: 27). Även aktier i familje-

[1] En redogörelse för de nya reglerna har lämnats i denna tidskrift 1974 s. 265 ff.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

företag skall således värderas enligt de särskilda gynnsammare värderingsföreskrifterna. Reglerna byggde även på tanken att söka få en anpassning till inkomstbeskattningens värderingsnormer. Lager och inventarier får alltså redovisas till de lägsta värden som kan godtas vid inkomsttaxeringen. En spärr finns för att förhindra helt opåkallade skattelättnader; minst 60 % av företagets värde skall upptas till beskattning. I sammanhanget kan erinras om den ytterligare spärr som finns i punkt 3 b fjärde stycket av anvisningarna till 29 § KL; alltför kraftiga nedräkningar av inventariers värde kan inverka menligt på mottagarens ingångsvärde. Någon motsvarande spärrmekanism finns inte beträffande lager. Ytterligare bör påpekas att de nya skattelättnadsreglerna genom sin anknytning till inkomstbeskattningens värderingsnormer ledde till att t. ex. kontantredovisande jordbrukare inte kom att omfattas av vårens skatteförslag.

Med de nämnda skattelättnaderna avsåg man inte att lösa den latenta skatteskuldens problem. Så har endast skett i några särskilda fall (skogskontomedel, vissa fondavsättningar m. m.). Till skillnad från de nyss nämnda generella skattelättnaderna omfattas gåvoskatten även i lagstiftningen i hithörande delar. En annan sak är att gåva av t. ex. skogskontomedel inte kan ske med skatterättslig verkan på så sätt att medlen behåller sin "skogskontoskatterättsliga" karaktär. Det kan dock tänkas att skogskontomedel överförs vid vissa former av indirekt ägande (oskiftat dödsbo som ej faller under handelsbolagsreglerna).

Liksom fallet var med de provisoriska reglerna omfattades gåvobeskattningen inte av de nya bestämmelserna om skattelättnader för familjeföretag. Skälet härtill var bl. a. att situationen vid gåva är en helt annan än vid arvfall. I sistnämnda fall är det – liksom vid förmögenhetsbeskattningen – fråga om en tvångsmässig skattläggning av en hel förmögenhetsmassa. Vid gåva har däremot parterna möjlighet att på ett helt annat sätt anpassa transaktionen med hänsyn till skattereglerna. Till bilden hör även att gåvoinstitutet stundom utnyttjats för erhållande av skattelättnader även på andra områden än kapitalbeskattningen.

De nya reglernas innehåll

Vid sin behandling av prop. 1974: 98 begärde riksdagen förslag från Kungl. Maj:t innebärande att skattelättnader även skulle medges vid gåva. Som skäl anfördes önskvärdheten av likformighet mellan arvs- och gåvobeskattningen och att man inte skulle försvåra motiverade generationsväxlingar under en företagares livstid; det framhölls dock att skatteflyktsriskerna måste beaktas. Vidare uttalade riksdagen att generationsväxlingsproblematiken för familjeföretagare påkallade ytterligare överväganden. Företagsskatteberedningen fick sedermera i uppdrag att utarbeta förslag med anledning av riksdagens begäran. Beredningen har redovisat sina överväganden beträffande

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

gåvan i promemorian (Ds Fi 1974: 12). Skattelättnader vid gåva av familjeföretag.[2]

I promemorian föreslås att gåvoskatten inordnas i det nuvarande systemet för kapitalskattelättnader. För att motverka skatteflykt avses enligt promemorian lättnader inte kunna medges annat än vid förbehållslösa gåvor som innefattar all givarens rätt till en förvärvskälla. Vidare krävs att gåvan i allt väsentligt blir i gåvotagarens ägo under en tid av minst fem år. Förslaget fick ett klart positivt mottagande av remissinstanserna. Den kritik som framfördes under remissbehandlingen avsåg i huvudsak att förslaget fick anses som ett provisorium i avvaktan på att den större frågan om generationsväxlingarna löses. Promemorieförslaget har också med en smärre lagtextjämkning lagts till grund för den nya lagstiftningen.

De nya reglerna innebär som sagt att de gällande lättnaderna vid förmögenhets- och arvsbeskattningen skall medges även vid gåva (43 § andra stycket AGL). Vissa förutsättningar skall dock vara uppfyllda. Brister dessa får gåvoskatten beräknas med bortseende från de gynnsammare värderingsreglerna. Gåvoskattelättnaderna är så utformade att länsstyrelse – som är gåvoskattemyndighet – i en första omgång undersöker om lättnader kan medges. Är så fallet beräknas gåvoskatten i enlighet härmed. I systemet ingår dock en eftersyn för att hindra missbruk. Egendomen skall i princip innehas av gåvotagaren under fem år efter gåvan. Länsstyrelserna får här kontrollera om så är fallet. Har gåvan t. ex. sålts under den kritiska tiden anses en ny gåva föreligga och denna skall då träffas av gåvoskatt. Eftersom sammanläggningstiden enligt AGL är 10 år blir skatteresultatet detsamma som om hela gåvan blivit fullt ut beskattad på en gång. En olikhet är för all del att två grundavdrag om 2 000 kr. medges i stället för ett. Den nya gåvan behandlas som vilken annan gåva som helst – detta innebär t. ex. att de vanliga sammanläggningsreglerna skall tillämpas. Den ursprungliga gåvan skall måhända sammanläggas med en ännu äldre gåva men inte den "nya" gåvan (försäljning antas skett inom femårstiden). På motsvarande sätt kan den "nya" gåvan komma att ingå i en sammanläggning med en senare gåva eller arv utan att den ursprungliga gåvan berörs.

För att nu skattelättnad skall medges krävs att gåvan lämnats "utan förbehåll till förmån för givaren eller annan". Skattelättnad skall alltså inte medges om det till gåvan knutits ett förbehåll som begränsar gåvotagarens möjligheter att förfoga över egendomen och som dessutom är till förmån för givaren eller annan. Detta innebär att utanför det gynnade området faller alla gåvor där förbehåll gjorts rörande rätt för annan än gåvotagaren

[2] Promemorian har utarbetats av en särskild arbetsgrupp inom beredningen under ledning av generaldirektör Sten Walberg. I övrigt består gruppen av jur. dr Bertil af Klercker, skattedirektören Carl-Gustaf Petersson och kammarrättsassessorn Per Anclow.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

att nyttja den bortgivna egendomen eller njuta avkastningen därav. Likaså får inte ett förbehåll medföra rätt för givaren att bestämma över egendomens framtida öden; ett förbehåll som säger att egendom inte får överlåtas utan givarens samtycke utesluter skattelättnad. Däremot kan förbehåll uppställas om att egendomen skall tillhöra gåvotagaren enskilt eller att gåva till omyndig skall vara ställd under särskild förvaltning. Likaså föreligger i regel inget hinder mot föreskrifter rörande egendomens fördelning vid gåvotagares död; gåvotagarens rätt skall dock för livstiden ha karaktär av minst s. k. fri förfoganderätt.

Till förbehåll räknas inte heller avtal som innebär att givaren får arrendera den bortgivna egendomen eller kvarstå som verkställande direktör i ett företag som övergått till hans barn. Ett otillåtet förbehåll föreligger dock om egendomen givits bort under villkor att givaren skall ha rätt att arrendera egendomen eller att arrende skall utgå annorledes än enligt marknadsmässiga normer. Det kan vara svårt att i det enskilda gåvoskattefallet få fullständig utredning. Besvärstiden enligt AGL är dock tre år och det allmänna har alltså god möjlighet att undersöka om några otillåtna villkor kan ha funnits redan vid tiden för gåvan.

Den andra förutsättningen för skattelättnad är att gåvan omfattar all givarens rätt till förvärvskälla enligt kommunalskattelagen (jordbruk med binäringar, skogsbruk eller rörelse). Har givaren två förvärvskällor kan han ge bort en och behålla den andra. Likaså kan en förälder som har ett företag ge detta med lika andelar till ettvart av barnen. Däremot är det inte möjligt att med lättnadseffekt ge bort enstaka rörelsetillgångar – en lantbrukare kan således inte ge sina barn var sin ideell andel av lantbruket och ett av dem ”inkråmet”. I de fall jordbruk eller rörelse drivs i bolagsform innebär kravet att vederbörande måste ge bort alla sina aktier eller andelar i företaget.

I företagsskatteberedningens promemoria diskuterades om inte ytterligare begränsningar var påkallade, bl. a. med tanke på möjligheterna för skattskyldiga att kringgå de båda nu nämnda rekvisiten. Man nämnde här olika bolagsbildningar, konstlade transaktioner med utnyttjande av andre maken som självständigt skattesubjekt, m. m. Det befanns dock att dylika ytterligare spärrar skulle föra med sig åtskilliga praktiska tillämpningssvårigheter och ändock inte alltid visa sig fullt effektiva. Till bilden hör för övrigt att kravet på förbehållslöshet medför att den kanske mest beaktansvärda risken för skatteflykt – nämligen att egendomen eller dess värde på ett eller annat sätt går åter till givaren – i allt väsentligt är stoppad. Ev. skatteflykt måste således ske till priset av att givaren mister äganderätten till den ifrågavarande egendomen.

Lika litet som tidigare är omfattningen av en förvärvskälla eller begreppet företagsförmögenhet definierat i lagtexten. Det är inte heller möjligt att exakt dra någon gräns för omfattningen av förmögenheten i en enskild firma

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

eller ett jordbruk – detta har f. ö. också varit ett skäl till att inte ta med gåvan i systemet med skattelättnader. Vid förmögenhets- och arvsbeskattningen uppkommer inte frågan på samma sätt eftersom ägarens hela förmögenhetsmassa träffas av skatt i de fallen. Viss ledning kan dock hämtas från den skattskyldiges bokföring.

Som tidigare påpekats skall gåvoskattelättnad bara komma i fråga om egendomen förblir i gåvotagarens ägo under minst fem år. Under denna tid får egendomen inte säljas eller avyttras på därmed jämförligt sätt. Endast om den frångår gåvotagaren på grund av exekutiva åtgärder, expropriation m m eller på grund av dödsfall sker ingen ny gåvobeskattning. Inte bara förvärvskällan som sådan utan även väsentlig del därav skall vara i gåvotagarens behåll under den angivna tiden. I sistnämnda del har angetts som en riktpunkt att 40 % av värdet på företagets tillgångar säljs – här bör bortses från tillfälliga lagerändringar – eller att en ideell andel på minst 40 % av företaget avyttras.

Säljs egendom inom den angivna tiden skall en ny gåva anses föreligga. Denna skall beskattas efter de regler som då gäller för skatt på gåva. Gåvans värde är dock fixerat till det belopp varmed värdet av den ursprungliga gåvan nedsatts. Det ankommer på länsstyrelserna att närmare övervaka denna femårsregel. Till länsstyrelsernas ledning har regler intagits i 12 a § arvsskattekungörelsen. Dessa bestämmelser innebär följande. Länsstyrelsen skall föra en kronologisk förteckning över de beslut där gåvoskatt beräknats enligt de gynnsammare reglerna. Eftersom gåvodeklarationerna är sekretessskyddade får förteckning endast innehålla vissa särskilt angivna uppgifter. Länsstyrelsen skall sedan på lämpligt sätt kontrollera att egendomen finns kvar under den stadgade femårstiden. Skyldighet föreligger dock inte att göra en årlig kontroll av varje förtecknat fall – senast vid femårsperiodens utgång bör dock kontroll ha skett. Självfallet kan länsstyrelsen ändock ha anledning att närmare studera vissa gåvofall. Får länsstyrelsen reda på en tidig överlåtelse skall naturligtvis inte femårstidens utgång avvaktas innan åtgärder vidtas. Kontrollen bör lämpligen ske med ledning av gåvotagarnas allmänna självdeklarationer. Om gåvan omfattar fast egendom kan även fastighetsband (-längd) användas för kontrolländamål. Om gåvotagare efter gåvans mottagande blir hemmahörande i annat län blir en ny länsstyrelse beskattningsmyndighet om egendomen avyttras. I ett sådant läge måste självfallet länsstyrelserna samarbeta – i regel torde därvid själva undersökningen lämpligast göras av den länsstyrelse som har att beskatta en ev. ny gåva. Den centrala granskningsmyndigheten – kammarkollegiet – har också att utöva tillsyn över att kontrollen blir effektiv i dessa gåvofall.

Övriga frågor

Även kontantredovisande jordbrukare skall enligt höstriksdagens beslut få

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

del av skattelättnaderna vid kapitalbeskattningen. Reglerna härom har intagits i övergångsbestämmelserna i vårens lagstiftning (SFS 1974:1054 och 1056). En kontantlantbrukare får således ta upp lagret till lägst 40 % – de särskilda reglerna om lagervärdering vid övergång till bokföringsmässig redovisning är givetvis inte tillämpliga i dessa fall.

Med hänsyn till de nya reglerna om insättning på investeringskonto för skog har en ändring även gjorts i 23 § C tredje stycket AGL och i punkt 3 av anvisningarna till 3 och 4 §§ förmögenhetsskattelagen (SFS 1974:1053 och 1055). Sådana medel skall – liksom skogskontomedel – få upptas till halva värdet. Lagrummen har även redaktionellt ändrats något. För undvikande av missförstånd bör påpekas att den gynnsammare behandlingen av skogskontomedel m m kräver att en latent skatteskuld föreligger – uppskov (avdrag) vid inkomsttaxeringen är alltså en förutsättning. Lagändringen medför även bättre samordning mellan förmögenhets- och inkomstbeskattningen. Enligt de ändrade reglerna skall även skogskontoinsättningar efter årsslutet beaktas vid förmögenhetsberäkningen. Om i dylikt fall uttag skett från vanligt bankkonto efter årsskiftet för insättning på skogskonto får en minskning göras av bankmedlen vid förmögenhetsskatteberäkningen. Har åter skogskontoinsättningen finansierats med "nya" medel eller genom nytt lån efter årsskiftet skall insättningen läggas till förmögenheten med halva sitt belopp.

Ikraftträdande

Ändringarna beträffande förmögenhetsbeskattningen skall tillämpas redan vid 1975 års taxering och de nya reglerna vid arvs- och gåvobeskattningen äger tillämpning då skattskyldighet inträtt efter den 24 juni 1974.

Ändrade ränteregler, m. m.

Genom beslut av 1975 års höstriksdag ändrades även räntereglerna enligt uppbördslagen (UL) m fl författningar. Även AGL:s ränteregler har setts över i sammanhanget och de nya bestämmelserna finns i SFS 1974:857. Även en del organisatoriska ändringar har gjorts för bl a överrätterna och länsstyrelserna. Nyheterna i denna del är även intagna i arvsskattekungörelsen (SFS 1974:879). Den nya lagstiftningen träder i kraft den 1 januari 1975.

De nya räntereglerna i AGL

I AGL fanns redan tidigare bestämmelser om ränta vid anstånd med fastställande av skatt eller med betalning av skatt samt om ränta vid betalning av arvsskatt med skuldebrev eller aktie. Även restitutionsränta utgår i vissa fall. Räntebestämmelserna i AGL har nu så långt möjligt anpassats till de principer som införts i fråga om räntor enligt UL. Respiträntа skall för framtiden utgå när överrätt har fastställt skatt till högre belopp än beskattningsmyndigheten

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

beräknat och när skattskyldig godkänt anmärkning av granskningsmyndighet i visst fall. En annan viktig nyhet är den ändrade anståndsräntan enligt 52 § 1 mom. AGL.

Reglerna bygger i allt väsentligt på de förslag (SOU 1973:33) som framlades av utredningen om företagens uppgiftsplikt m m. På en punkt går dock här den nya lagstiftningen längre än utredningsförslaget. I 52 § 1 mom har nämligen intagits en särskilt utformad ränta som bl a syftar till att minska benägenheten att alltför länge dröja med att lämna in beskattningshandling och därigenom få anstånd med skattebetalningen. I det följande redovisas räntefrågorna med utgångspunkt i respektive lagrum.

52 § 1 mom. I detta moment finns bestämmelser om den ränta som kan sägas ha karaktär av anståndsränta. Därutöver finns regler, som skall tillämpas även vid beräkning av andra räntor enligt AGL.

Tidigare reglerades i momentet den ränta som utgick när anstånd med skattens fastställande meddelats enligt 17 §. Sådana anståndsfall är sällsynta. De nuvarande reglerna härom, liksom den särskilda hänvisningen i 17 §, har utgått. De nya bestämmelserna om anståndsränta har utformats så att även de täcker sådana fall. Enligt de nya reglerna skall ränta utgå i samtliga fall där skatten inte kunnat fastställas av beskattningsmyndigheten inom viss tid efter det att skattskyldighet inträtt. Den nya räntan kan även ses som en form av förseningsavgift genom att den också träffar sådana fall där beskattningshandling inte lämnas i rätt tid med därav följande fördröjning med skattens fastställande.

Enligt de nya räntereglerna skall ränta utgå sedan åtta månader förflutit efter det att bouppteckning eller deklarationen skolat vara ingiven. Ränta skall utgå även för tid som omfattas av anstånd med bouppteckningsförrättande eller ingivande av deklaration. För arvsskattens vidkommande innebär detta att ränta i allmänhet börjar löpa ett år efter det skattskyldighet inträtt. Bouppteckning skall nämligen inges inom fyra månader efter dödsfallet. Någon tidsbegränsning framåt är inte föreskriven utan räntan skall utgå till dess skatten fastställts av beskattningsmyndigheten. På motsvarande sätt utgår ränta om gåvoskatt inte fastställts inom åtta månader efter det deklaration skolat vara ingiven. Ränta skall dock inte beräknas för tid före den 1 januari 1975. För arvsskattens vidkommande innebär detta att reglerna får full effekt först i de fall där dödsfall inträffat efter utgången av november 1973. De äldre reglerna för ränteberäkningen gäller dock intill den 1 januari 1976 om anstånd med skattens fastställande enligt 17 § medgivits före den 1 januari 1975.

Andra stycket innehåller även de närmare reglerna för ränteberäkningen. Dessa regler är tillämpliga på alla räntor enligt AGL om inte annat angetts. Enligt 69 § 1 mom UL fastställs i december månad räntesatsen för det därpå följande året. Den högre av de räntesatser som fastställs skall tillämpas

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

enligt AGL. Räntebelopp under 50 kr skall ej påföras. Beloppsgränsen gäller inte när 50 kronors ränta ligger i "botten".

Av generell räckvidd är likaså det nyinförda fjärde stycket. Enligt detta skall genomgående omräkning av ränta ske om det beslut som ligger till grund för ränteberäkningen ändras. För mycket påförd eller uppburen ränta om mer än 5 kr skall återbetalas enligt uttryckligt stadgande. Bestämmelsen avser såväl det fall att det nya beslutet är till fördel för den skattskyldige som när det är till nackdel för honom. Om tingsrätt exempelvis fastställt arvsskatt till 50.000 kr och beräknat ränta däråå och hovrätt sedan höjer skatten till 100.000 kr skall omräkning ske och ytterligare ränta uttas som om hovrättens beslut förelegat redan vid tiden för tingsrättens beslut. Ränteberäkningen ankommer dock inte på hovrätten utan på länsstyrelse. I detta fall utgår även respiträntа enligt 52 a §. Går besluten i omvänd riktning får den skattskyldige i stället igen räntemedel. Även restitutionen m m ankommer på länsstyrelsen (61 och 61 a §§ AGL). Omräkning skall givetvis ske även om det ursprungliga räntebeslutet medfört att ingen ränta uttagits, t ex på grund av att 50-kronorsgränsen inte uppnåtts. Om rättelse av ett beslut sker med stöd av 17 kap. 15 § rättegångsbalken skall naturligtvis även ränteberäkningen rättas till.

Vid efterbeskattning eller återvinning får följande beaktas. Återvinningen medför att skatt liksom eventuell ränta skall restitueras (61 § AGL). Efterbeskattning grundar inte skyldighet att erlägga respiträntа. Ränta enligt 52 § 1 mom andra stycket AGL uttas endast om där angivna förutsättningar är uppfyllda. Bestämmelsen i fjärde stycket om omräkning förutsätter att skyldighet att erlägga ränta finns och kan därför inte tillämpas om det ursprungliga skattebeslutet ändras på grund av efterbeskattning. En annan sak är att om ränta enligt 52 § 1 mom andra stycket skall tas ut vid efterbeskattning räntan kan bli högre eftersom skatten kan komma att utgå med högre belopp. 50-kronorsgränsen tillämpas särskilt för ettvart av dessa skattebeslut; sammanräkning skall inte ske av ränta enligt det "ordinarie" beslutet och ränta enligt beslutet om efterbeskattning.

Föreskrifterna i fjärde stycket om att bestämmelserna om skatt i AGL skall tillämpas på ränta innebär att lagens regler om betalningsrätt, restavgift, ränteberäkning, eftergift m m skall tillämpas.

52 a §. I paragrafen regleras den s k respiträntan, alltså den ränta som skall utgå när överrätt fastställer skatten till högre belopp än beskattningsmyndigheten har gjort liksom när skattskyldig har godkänt anmärkning från beskattningsmyndigheten. Ränta skall påföras av länsstyrelsen, vilket medfört att ändringar fått göras i arvsskattekungörelsen, varom mera i följande avsnitt. Respiträntа beräknas inte för tid före 1 januari 1975.

I vissa fall kan det tänkas att den räntesats som skall gälla enligt huvudregeln inte är känd för länsstyrelsen när räntan skall beräknas. Så kan bli fallet

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14

om ett skattebelopp fastställts till betalning genom beslut i slutet av november. Ränta skall i sådant fall påföras även för januari månad. I sådant läge får den räntesats som gäller för det år då skatten fastställts användas. Bestämmelse härom finns i paragrafens sista stycke.

53 §. Reglerna om restavgift har anpassats till vad som gäller enligt UL. Enligt 58 § 1 mom första stycket nämnda lag utgår restavgift beräknad efter fyra öre för varje hel krona av skatten, dock minst tio kronor. I anslutning härtill har 14 § arvsskattekungörelsen upphävts. Äldre regler gäller dock fortfarande i fråga om skattefordran som överlämnats till indrivning före den 1 januari 1975.

61 a §. I paragrafen regleras närmare beräkning av restitutionsränta. Till skillnad från vad som tidigare gällt skall ränta i princip beräknas intill dess skattebeloppet återbetalas.

Såsom påpekats inledningsvis skall genomgående omräkning av ränta ske om det beslut som legat till grund för ränteberäkningen ändras (52 § 1 mom fjärde stycket). På erlagd anståndsränta och respiträntа som återbetalas till skattskyldig eller dödsbo utgår restitutionsränta och på motsatt sätt kan respiträntа bli aktuell om tidigare uppburen restitutionsränta skall återbetalas till staten.

Ändringar i arvsskattekungörelsen

I arvsskattekungörelsen har några smärre justeringar fått ske för att underlätta de nya räntereglernas praktiska hantering. Ändringar har skett i bl a 8–10 och 18 §§. Ändringen i 18 § innebär att "den av Kungl. Maj:t fastställda räntesatsen" utgått, vilket beror på att det för framtiden enligt 69 § UL skall ankomma på regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att fastställa räntesatsen. I 8–10 §§ har ändringar skett som främst betingas av den nya s k respiträntan enligt 52 a § AGL. Eftersom denna ränta skall beräknas av länsstyrelse har överrätts och granskningsmyndighetens nuvarande underrättelseskyldighet gentemot den som skall erlägga skatt (8 § andra stycket kungörelsen) överflyttats på länsstyrelse. Överrätt eller granskningsmyndigheten skall enligt den ändrade 10 § ofördröjligen i stället underrätta länsstyrelse i motsvarande fall.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:03:14